

sættelse. Samtidig blev der konstateret et fald i antal-
let af behandlede sager i forhold til 1989.

Indbringelse af sager for huslejenævne er ikke pålagt noget klagegebyr. I modsætning hertil foreslås, at der for beboerklagenævn - på linje med, hvad der gælder for forsøgsordningen vedrørende boligklagenævn - bliver tale om brugerbetaling i form af et klagegebyr. Hermed gives der også et signal til parterne om inden indbringelse af en sag at overveje, om grundlaget for at få medhold er til stede i tilstrækkeligt omfang.

Gebyret er i lovforslaget fastsat til 100 kr. pr. sag, der indbringes.

Med betydelig usikkerhed skønnes det, at beboerklagenævne på årsbasis vil skulle behandle 3.500 sager, excl. sager om husordensovertrædelser, svarende til godt 1 sag pr. 150 almene boliger. Samtidig forventes der at være en »indkøringsperiode«, idet udbredelsen af kendskabet til en ny ordning erfaringsmæssigt tager nogen tid. Det forudsættes derfor, at sagsantallet over en to-årig periode gradvist når op på det forudsatte »normalantal«.

Ved indførelsen af forsøgsordningen med boligklagenævn i Københavns og Århus amt skønnedes det, at de to boligklagenævne tilsammen ville skulle behandle knap 500 sager om året. I perioden fra juli 1995 til februar 1997 har klagenævne imidlertid kun truffet afgørelse i 58 sager, hvoraf 48 vedrører almene boliger.

Efter forsøgsordningen er det alene udlejer, der kan indbringe sager for boligklagenævnet. Her foreslås, at der gives lejere, der føler sig generet af andre lejere, mulighed for selv at indbringe spørgsmål for beboerklagenævnet, hvis udlejer ikke opfylder sin forpligtelse til at gribe ind.

På denne baggrund skønnes det med betydelig usikkerhed, at beboerklagenævne på landsplan vil skulle behandle 500 husordenssager om året, og at der bortset fra i de to forsøgsamter, som allerede er under indkøring, vil være den samme »indkøringsperiode« som for øvrige sager, jf. ovenfor.

Med henblik på en vurdering af udgifterne pr. sag,

der indbringes for beboerklagenævne, har det betydning, at kommuner, som forventer kun at have et mindre antal sager, i fællesskab med andre kommuner vil kunne etablere fælleskommunale beboerklagenævne.

På linje med, hvad der gælder for huslejenævn, foreslås det, at kommunalbestyrelsen stiller lokaler til rådighed for beboerklagenævnet og sørger for den fornødne sekretariatsbistand. I den forbindelse har det betydning for sagsudgifterne, at der i kommuner med huslejenævn kan etableres sekretariatsfællesskab mellem beboerklagenævnet og huslejenævn. Som for huslejenævn afholder kommunen klagenævnets driftsudgifter, herunder eventuelt vederlag til nævnsformand og nævnsmedlemmer.

Det forudsættes, at disse udgifter udgør i alt 3.000 kr. pr. sag. Dog forudsættes udgifterne ved husordenssager at udgøre 4.000 kr. pr. sag. Forskellen beror navnlig på, at husordenssager i gennemsnit antages at kræve en lidt mere omfattende sagsbehandling end andre sager, og at beboerklagenævnet i husordenssager tiltrædes af et medlem, der er sagkyndigt med hensyn til sociale forhold.

Det fremgår ovenfor, at der med hensyn til antallet af sager forventes at være en »indkøringsperiode« på to år. I den forbindelse forudsættes, at udgifterne pr. sag i denne periode vil være højere som følge af, at driftsudgifterne for beboerklagenævn i et vist omfang antages også at indeholde mere faste udgiftselementer.

Det er forudsat, at nedsættelsen af beboerklagenævn ikke medfører nævneværdige udgifter til lokaler.

På ovenstående baggrund skønnes de kommunale nettoudgifter som følge af indførelsen af beboerklagenævn med betydelig usikkerhed maksimalt at blive som angivet nedenfor. Heri er således ikke indregnet, at nedsættelse af beboerklagenævn må antages at medføre en vis aflastning af det kommunale tilsyn med de almene boligorganisationer. De kommunale mindreudgifter som følge heraf er på grund af opgørelsesmæssige vanskeligheder ikke kvantificeret.

(1998-priser, mill. kr.)	1998	1999	2000	2001
Udgifter	3,6	8,7	11,5	12,5
Indtægter	0,1	0,2	0,4	0,4
I alt (nettoudgifter)	3,5	8,5	11,1	12,1